"אז נדברו"

בסיעתא דשמיא
פרשת בראשית
גליון מס' 156
לסדר: "זה ינחמנו ממעשינו ומעיצבון ידינו..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:
16.35

שקיעה!!!
ספק סקילה!
17.15

צאת השבת-
אשם תלוי!!!
17.45
ר"ת: 18.26

סוף זמן ק"ש
בשבוע הבעל"ט נח
מג"א: 7.50
גר"א: 9.31
מעוות לא יוכל לתקון

הגליון נתרם בשבוע זה לעילוי נשמת
ר' **ברוך** בן **יעקב** ז"ל
ומרת **בלה** בת **הלל** ז"ל

שימו לב:

נשמח מאד מאד לשמוע תגובות הערות והארות...
יש ביקורת נשמח לשמוע..
בפלא: 0527130499

ניתן להשיג בדואר אלקטרוני, בת.ד:
AS447168@GMAIL.COM

לתרומות:

ניתן לשלוח:
בבנק באמצעות חשבון
53957 בנק דיסקונט 106

כמו כן ניתן לשלוח בדואר לכתובת ארלוזורוב 13 חיפה משפחת פולק
עבור גיליון "אז נדברו"
תודה מראש!!!

הלכה (לא) למעשה

א. גם מי שתורתו אומנותו ועוסק בתורה במשך כל היום, חובה עליו ללמוד גם ודווקא בלילה, כלשון השו"ע (רל"ח ס"א): "צריך ליזהר בלימוד הלילה יותר מבשל יום והמבטלו עונשו מרובה", והאריך במ"ב שם במעלת הלימוד בלילה דייקא, ובגמ' תענית נקטה הגמ' לשון חריפה גבי הלילות שמיום ט"ו באב ואילך (שמיום זה ואילך הלילות מתקצרים והולכים), "...מכאן ואילך דמוסיף יוסיף (לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו- רש"י) ולא מוסיף (לעסוק בתורה בלילות) תקבריניה אימיה (כלומר ימות בלא עיתו)

ב. עוד יש להעיר דהנה כתב הרמב"ם בהלכות ת"ת וז"ל: "אמרו רבותינו: כל הלומד בבית הכנסת לא במהרה משכח", משמע דאיכא מעלה בלימוד בבית המדרש דווקא (לאפוקי מלימוד בבית) אמנם מאידך מצינו דאיכא מעלה בלימוד דווקא בבית כלשון הגמ' בסנהדרין: "כל בית שלא נשמעים בו דברי תורה בלילה אש אוכלתו", ומסתברא דאין בזה סתירה, וראוי לקיים שניהם, וגם מזה ומזה אל תנח ידיך, וראוי לקבוע עיקר לימודו בבית הכנסת, וגם ישאיר מקום לקול תורה גם בבית דווקא (ומה שמצינו בירושלמי יבמות באמו של ריב"ח שהייתה מוליכה עריסתו לבית המדרש כדי שישמע קול תורה, ולכאורה: אמאי הייתה צריכה לכך, וכי לא היה די בקול תורה שבהכרח נשמע ע"י אביו עכ"פ בלילה, ואולי: היה ריב"ח יתום מקטנות כך לכאורה משמע ברש"י)

ג. ההולך לישון בצהרים שינת קבע והתעורר בלילה, לכאורה צריך ליטול ידיו ג' פעמים לסירוגין כדין נטילת ידים שחרית אבל לא יברך, (אמנם לטעמו של הרשב"א דהוא מטעם "בריה חדשה", משמע דדווקא בבוקר צריך ליטול דאז הוא דומיא דכהן המקדש ידו מן הכיור, אבל לטעמו של הרא"ש דהוא מחשש שמא נגע במקומות המכוסים, וגם לטעמו של הזה"ק דהוא מדין רוח רעה דלילה או דשיתין נשמי, א"כ צריך ליטול ידיו, אבל לא יברך, כמו שכתב המ"ב סי' ד' סקל"ב "דמשום רוח רעה בלבד לא תקנו ברכה" עכ"ל).

ד. אם הלך לישון בצהרים, ובדעתו להתעורר קודם השקיעה כדי להתפלל מנחה, והקיץ וראה שיש עדיין שהות, ויישן ויחלום שנית, והתעורר בלילה, אפילו שקרוב לפשיעה, אבל לעניין תפילת תשלומין חשיב כשוגג ואנוס ויכול להשלים, ויתפלל ערבית שתים,

---

לחידודי:- פרשת בראשית

א. בגמ' ברכות (מז.): "רבי יהודה אומר: עץ שאכל ממנו אדם הראשון חטה היה", והגמ' מסיקה שם שאפילו לרבי יהודה (דסבר דחיטה מין אילן הוא) אין מברכים עליו בורא פרי העץ, וקשיא על זה בתרתי: א. מאי שנא? אם החיטה חשיבא עץ לענין שנקראת "עץ" שאכל ממנו אדם הראשון, א"כ למה נשתנתה לגריעותא בברכתה דלא חשיבא בורא פרי "העץ"? ועוד קשה: דהנה מצינו בראש השנה (טז.) "אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת מפני שעצרת זמן פירות אילן הוא, אמר הקב"ה הביאו לפני שתי הלחם כדי שיתברכו לכם פירות האילן", משמע דחיטה חשיבא אילן, דהא מביאים שתי הלחם שהוא מחיטה כדי שיתברכו להם פירות האילן? (ושמעתי מחכ"א שתירץ: דאין הכי נמי קודם החטא החטה באמת הייתה מין אילן, ומשחטא ונתקלל שבזיעת אפיך תאכל לחם, הרי חלק מהקללה ד"בזיעת אפיך" היה שהחיטה תרד ממעלת אילן ותהיה מין תבואה, ואז יצטרך בזיעת אפיו לזורעה כל שנה מחדש דאילו אילן א"צ לזורעו)

ב. "עלה תאנה", וברש"י: "הוא העץ שאכלו ממנו, ומפני מה לא נתפרסם העץ? שאין הקב"ה חפץ להזונות בריה שלא יכלימוהו ויאמרו זהו שלקה העולם על ידו, מדרש רבי תנחומא" ותמוה: דהנה בשבת (קו:) מקושש זה צלפחד דברי רבי עקיבא, א"ל ריב"ב: בין כך ובין כך עתיד אתה ליתן את הדין, דאם כדבריך התורה כיסתו ואתה מגלה אותו, ואם לאו אתה מוציא לעז על אותו צדיק", וא"כ הכא נמי יש לכאורה להקשות את אותה קושיה של ריב"ב שהקשה על ר"ע, ולהקשות אותו על מדרש תנחומא, דאם כדבריו שהטעם שלא נתפרסם העץ הוא בשביל שלא יכלימוהו, אז למה מדרש תנחומא בעצמו מגלהו?

הדיווי הראשון!! לאדם הראשון!! ביום הראשון למיוו!!

(נשמו פעם באדם אוכל לבאור בן עליה ושאלתי אותו: למה אתה אוכל ארוחת בוקר??? אך הוא ענה לי כלפיו: כדי... כדי שיהיה לי כוח לעבוד את ה'...

אמרתי לו: לא!! לא מדויק!! כן טעות (פוגה!! לא כן ההגדרה הנכונה!!!!

הסיבה שאני אוכל ארוחת בוקר היא בשביל אויב!!! כן הסיבה!! כי אם הקב"ה שם אותי כאן... כראה שרצונו הוא שאני אהיה כאן... ולא אעשה כעת למה... לכן היות ורצונו שאני אהיה כאן... לכן מתוקף תפקידי אני צריך לצאת לדאוג לעצמי להמשיך להיות כאן כרצונו ובריך... (קודם!! עד כאן ברור??? אם עד כאן ברור: עכשיו אפשר לעשות שלב ב'... עכשיו אפשר להתחיל לעשות... באמת למה??? למה בכלל הקב"ה רוצה שאני אהיה כאן? מה הלקח? מה האתגר??? מה אני מוסיף לעולם שאני (מצא בזה אה... עבודה ה'!! כה הבנות שבשביל כה הקב"ה רוצה שאני אהיה כאן!!! אה... אך אני אוכל בשביל--להיות כאן!!! והסיבה שאני כאן כה בשביל עבודה ה'!! עבודה ה' כה כבר שלב ב'. אבל השלב הראשון!!! הסיבה הפשוטה למה אני צריך לאויב!! כי... כי... מה השאלה... הקב"ה שם אותי לכאן... כראה שרצונו שאני אהיה כאן... לא צריך הסברים נוספים.

באותו יום עשה משהו יותר בראשית... כשהקב"ה ברא את אדם הראשון... מה המשפט הראשון שהוא אמר לו: תעבוד את ה'??? אלוהך ברוהך? תקיים מצוות??? הדיווי הראשון שהקב"ה אמר לאדם היא: פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה!! תהיה כאן!!! אני רוצה שתהיה בעולם הזה מישהו אותו ושמור עליו!!! שתהי אותך לכאן בשביל **ש-א-ה-י-ה** כאן!!! (קודם!!! לא פחות ולא יותר... עד כאן ברור??? אם ברור שהתפקיד שלך כה להיות כאן??? כה ברור... כעת אפשר לעשות שלב ב'... עכשיו אפשר לעשות לפרק ב'... ששם כתב יוקא ה' אלוקים את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: לעבדה כן מצות עשה ולשמרה כן מצות לא תעשה... כן!!! כאן כבר מתחילים לדבר על עבודת ה'... אבל אל תשכח!!! כה כבר הלקח של הלוי... אבל בראשון... בשלב הראשון... בדיווי הראשון של הקב"ה מה הוא מצוה??? פרו ורבו!!! אתיה כאן!!! כן הוא הסיבה הבסיסית ששתתי אותך כאן!!!

מרוב שמדברים על עבודת ה'... אנחנו שוכחים את המצוה והעבודה הבסיסית ביותר: להיות כאן בעולם!! מה הפלא שכשאנחנו הולכים ברחוב ורואים אדם שסובל מפיגיה (פשיעה... אנחנו מיד מתפלאים ושואלים את עצמנו: אוי... רבש"ע... מה??? בשביל מה הוא (שם לכאן לעולם??? מה הוא עושה כאן בעולם???

התשובה היא: ר' יוי: הוא עושה כאן בדיוק מה שאתה עושה כאן!!!!

אתה (מצא כאן בעולם כי הקב"ה רצה שתהיה כה!!! (קודם!! אך גם הוא (מצא כה בדיוק.. גם הוא הקב"ה רצה שהוא יהיה כה!!! ונקודם! רק מה??? אתה משוש מה מרגיש שאתה מקיים את העולם... ולכן אתה מאוד מבין את ההגיון של הקב"ה למה הוא שם אותך כאן... כי... כי הרי אתה מאוד מועיל לו... ואילו הוא... המסכן הזה.. שלא עושה את מה שאתה עושה... אך אתה ממש לא מבינה להבין מה הוא מועיל לרצונו של עולם כה בעולם?

אה אה אה... מי אומר לך שאתה כ"כ מועיל לבורא עולם? מי יודע? אולי שבורא עולם לא מסתדר בלעדיך אך כהו שאל!!! הקב"ה מסתדר הטב בלעדיך!!! רק מה??? למה הוא בכל זאת שם אותך כאן??? כי... הקב"ה גדול הדעה ורב הלעלייה.. מובנות כמוסות השמורות ידועות שם אותך כאן כי משוש מה הוא רצה שאתה תהיה כה!!! (קודם!!! אם נכה... אך גר לי להעלות אותך אין ברך לאות מסכן שם הבעל!!! שניכם (מבאים כה כדי לקיים רצון ה' שרצה שתהיו כה!

כמובן שאחרי הסיבה הבסיסית הנו אפשר עדות והתעלות ויוש אחד לשמוח כרב יוסף ולומר בהתהוא יומא: ג'אי לאו האי יומא כמה יוסף אוכל בשוקא... יש הרבה יוסף שהקב"ה שם אותם כאן בשביל שהם יהיו!!! ואולו אני לא (סתפקתי בכה אלא (בגלגלי ונתרוממתי על כל המעשים!!! כמובן שצריך ומובה להתעלות מעל פני הסיבה הבסיסית הבאת.. אבל יש אך אסור לשכוח ל-ר-ז-ר את הבסיס הבה!!! למה??? למה כ"כ חשוב לזכור את בהה כי... כי מי כמונו יודעים שכל אחד מאתנו... יש לבן עליה שנבנה ונתרומם על כל המעשים... יש הוא לא (מלא מאותם רגעים שקבה לו שהוא לא שווה כלום... שהוא לא (בגדל ולא (בתרומם... ואז??? הוא שבר לגמרי... מה... מה אני עושה כהה? מה אני שווה??? ואז!!! מה אך באמת מעניק אותו הבסוי!!! כון... (בהה לי שאני לא שווה... אני לא התרוממתי... אני לא עושה כלום... אבל!!! יש דבר אחד שאני כן עושה ובכל מבב אני עושה... אני הה!! אני התעוררתי הבוקר... ואם התעוררתי... כראה שהקב"ה רוצה שאני אהיה הה... אך אני הה!! הנה אני!!!! אני עושה משהו... משהו גדול

בעצבון--- אבל תאכלנה...

מעשה בר' שלמה ור' יצחק שני יהודים טובים מהבית כנסת השכונתי... שבשנה שעברה הם לא מספיק חזרו בתשובה לפני ראש השנה.. ו.. ו.. נגזר עליהם שהם יפסידו בשנה הקרובה 50.000 דולר... ככה נכתב בראש השנה כך נחתם ביוהכ"פ... ואכן כך היה... באזור של חנוכה ר' שלמה התחיל לספוג הפסדים... אחד הלקוחות הפסיק לקחת ממנו... הוא הפסיד מזה 1000 דולר... אחרי יומיים פתאום הלכה המכונת כביסה... 4000 שקל... לא עבר שבוע... ר' שלמה אכל בוטן אמריקאי... פתאום הוא מרגיש משהו קשה בתוך הפה... הוא מוציא... והוא מגלה שהסתימת שורש נפלה... בקיצור: מחכה לו השתלה+ כתר+ מבנה.. סך הכל 3000 שקל... שלמה העצבן: הבוטנים האמריקאים האלו... כאלו קשים.. שוברים שיניים... זהו! יותר לא קונים אותם!! זה קללה!! רק עברו שלושה ימים והוא עשה חריץ רציני עם הרכב השכור 1500 שקל... ר' שלמה העצבן... לשכור רכב זה... זה קללה!! אחרי יומיים פתאום הוא רואה נזילה בחדר ילדים.. האינסטלטור הודיע לו חגיגית: הצנרת שלך חלודה... אתה חייב להחליף הכל... כמה זה?? 8000 שקל... ר' שלמה היה מתוסכל... מה זה הצנרת הזו... איזה קללה!! בקיצור: קללה ועוד קללה ועוד קללה..

והקללות האלו המשיכו עד... עד... שהוא שילם במשך השנה 50.000 דולר טבין ותקילין! עד כאן הסיפור עם ר' שלמה!!! כעת ניגש לר' יצחק... גם הוא אותו סיפור... גם עליו נגזר להפסיד 50.000 דולר... אבל אל תשאל אותי מה קרה... ר' יצחק פתאום תפס את עצמו בתחילת חודש חשון והוא חזר בתשובה שלמה ונהיה צדיק גמור... ישבו בבית דין של מעלה ודנו: נו... מה עושים איתו?? לבטל את הגזירה?? אי אפשר!! שהרי אפילו הקריב כל אילי נביות אין שומעין לו!!! אז מה... לקיים את הגזירה?? אבל... אבל הוא צדיק גמור!! הוחלט בבית דין של מעלה שבנו של ר' יצחק יבוא בברית האירוסין בשנה זו... ועליו!!! עליו ר' יצחק ישלם ויפסיד את אותו סכום! והגיעה ההצעה. והעניינים התקדמו... ואז הגיע השלב של ההורים לשבת על הנושא הכספי... ר' יצחק התיישב... ואז אבא של הכלה הודיע לו בעדינות אבל בפסקנות שהוא דורש בשביל הבת שלו 50.000 דולר לא פחות!! ר' יצחק הצדיק... אבל אני כבר החלטתי שאני דורש בשביל הבן שלי דירה ואני לא אבל לא מוכן לשלם שקל... ואבא של הכלה בשלו... בקיצור: משא ומתן ממושך במשך שעתיים. ור' יצחק הבין שאין ברירה א"א לבטל את השידוך המוצלח הזה על כסף... ובזיעה קרה הוא נאלץ להתקפל והוא חתם בידיים רועדות שהוא מתחייב 50.000 דולר בניגוד לכל התכניות... האמת היא שזה בכלל לא היה קל!!! זה נפל עליו כרעם ביום בהיר!! ההוצאה הזו ממש לא הייתה בתכניות החיסכון! אבל הוא חתם ושני הצדדים יצאו מהחדר.. שט לחיים.. והתחילה המוזיקה... עוד ישמע.. ששון ושמחה... כמה שההתחייבות מקודם הייתה קשה.... סוף סוף השמחה הייתה שבעתיים... למחרת היה צריך לסגור על אולם... ר' יצחק גיהץ 4000 שקל... אחרי יומיים היה צריך לסגור על תזמורת.. ר' יצחק גיהץ 3500... אחרי שלושה ימים היה צריך לסגור על הקייטרינג של האופרוף- שוב הוצאה של 7000 שקל.. אח"כ על כלי בית עוד 5500 ובסופו של דבר על הביגוד עוד 2800 שקל... עד שר' יצחק שילם את כל כל ה-50.00 דולר עד סוף השנה

שניהם!! גם ר' שלמה וגם ר' יצחק שניהם התקללו!!!!

הוצאה של 50.000 דולר זה בהחלט קללה!!!

כי בשביל להשיג 50.000 דולר צריך הרבה להזיע!! ולהזיע זה קללה!! בזיעת אפיך תאכל לחם!! אז שניהם התקללו בכמות זיעה שיש בה 50.000 דולר...

אבל בכל זאת כולנו מבינים שיש ביניהם הבדל תהומי... מה ההבדל??

אתה רוצה לשמוע הגדרה מדויקת??

ר' שלמה התקלל קללה **מ-ר-ו-ב-ה!!!**

ואילו ר' יצחק התקלל **קללה אחת** אבל **לא** מרובה!!

ר' שלמה התקלל עם המכונת כביסה... והתקלל עם השיניים... והתקלל עם הצנרת... והתקלל עם ה... בקיצור: כל יום עוד קללה ועוד קללה... בשלב מסוים הוא ממש נהיה מסויט מהחיים... כשהוא קם בבוקר הוא אמר לעצמו: לך תדע מאיפה היום הקללה תגיע עלי... איזה הפסדים יהיו לי היום... ר' שלמה עבר שנה שהוא לא ישכח אותה בחיים... שנה מקוללת

שנה שאין לך יום שאין קללתו מרובה מחברו!!!

ר' יצחק יצא מהשנה הזו מסויט מהעולם המקולל הזה!!! הוא איבד את כל הבטחון העצמי!! לעומת זאת!!!! כשר' יצחק נאלץ בע"כ לשלם עבור חתונת בנו 50.000 דולר... הרגע הזה של ההתחייבות בהחלט היה רגע קשה!! הזיעה הקרה שליוותה אותו בשעה שהוא חתם את ההתחייבות... הייתה בהחלט זיעה שאפשר לשייך אותה לקטגוריה של קללת בזיעת אפיך תאכל לחם!!! אבל **מאותו רגע** שהוא התחייב.. הרי כשהוא גיהץ לתזמורת 4500 שקל.. הוא לא הרגיש שהוא מפסיד!! אלא משלם!!! וכשהקייטרינג ביקש את התשלום.. הוא לא הפסיד אלא שילם! והוא שילם ושילם ושילם.. עד שהוא גמר לשלם 50.000 דולר!! עברה עליו שנה נפלאה... שנה שהוא שילם 50.000 דולר על הבן שלו בשעה טובה ומוצלחת. כשר' יצחק סיכם את השנה... הוא אמר בסיפוק: היה קשה אבל טוב... כשמתחייבים 50.000 דולר... יש כאן קללה אחת שהיא עצם ההתחייבות!! אבל מכאן ואילך.. הכל תשלום... לשלם טוב... בפרט כשזה בשמחות. אבל ר' שלמה... הוא אמנם שילם את אותו תשלום... אבל זה היה הפסדים!! זה היה קללות!!!!

וזה הבדל שמים וארץ!!!

ההבדל בין **ל-ה-פ-ס-י-ד** חמישים אלף שקל לבין **ל-ש-ל-ם** חמישים אלף שקל!! זה שמים וארץ!! לשלם זה ברכה!! להפסיד זה קללה!!! (יש להבהיר: גם בתשלום ישנה קללה... והיא **עצם ההפסד שגרם לצורך בתשלום..** אבל מכאן ואילך... התשלום הוא דבר מבורך שמשלים ומתקן את החסר...)

אם נתבונן: בקללות שנתקללו אדם וחוה ישנה נקודה אחת שהיא מאפיינת את הקללות לאורך כל הדרך בזיעת אפיך--- תאכל לחם!!! גם כשאדם הראשון נתקלל שהוא יזיע ? ! ? זה לא סתם להזיע אלא בזיעת אפיך---- תאכל לחם!! גם כשהקב"ה קילל את האישה בעצב... זה לא שהיא תהיה עצובה סתם!!! עצב לשם עצב!! אלא מאי?? בעצב---- תלדי בנים!!! גם כשהקב"ה קנס על האדם שהוא יהיה בעצבון!!! אבל זה לא סתם בעצבון... אלא בעצבון-- תאכלנה!! גם כשנגזר על האדם שיהיה לו צער מהילדים... זה לא סתם צער לשם צער... אלא צער--- גידול בנים!!! גם כשנקנסה על האדם מיתה... זה לא מוות לשם מוות אלא כי עפר אתה ואל עפר --- תשוב!!! לאורך כל הדרך... כל הקללות שנתקלל האדם והבריאה כולה... הקללה אף פעם לא הייתה קללה לשם קללה וזהו!! אלא תמיד הקללה נהפכה לאמצעי שעל ידו ובאמצעותו גדלים ופורחים!! גם כשאדם הראשון קולל זה עדיין לא היה בגדר של הפסד!!! אלא בגדר של תשלום!!! אתה לא תפסיד ותזיע... אלא תשלם זיעה ותאכל לחם את לא תעצבי ותפסידי... אלא בעצב--תלדי!!! אתה לא בעצבון תפסיד!! אלא בעצבון תאכלנה!!!

לא הפסדים!!! אלא תשלומים!!!

כשבית המקדש היה קיים!! אור הדעת היה שולט בעולם!! גם היהודי הכי פשוט שהסתובב פה בעולם... הוא היה קולט לאן כל הסיפור של העולם הזה מוביל.. כל אחד היה מבין שיש פה בעולם איזה תבנית שמובילה למטרה ברורה... ושום דבר פה לא מתרחש סתם... כשהאדם היה רואה קללה הוא היה יודע בבירור שהקללה הזו מובילה לברכה!! **תבין:** בדיוק כמו שכיום כל אישה גם הפשוטה ביותר יש לה את המינימום הבנה לקלוט שה"בעצב" הגדול שיש לה כיום.. הוא זה שמוביל ל"תלדי בנים"!! וזה לא אגרויסע חכמה!! זה מאוד פשוט!! כל אחת מבינה את זה!! ובדיוק כמו שגם בימינו כל אדם הכי פשוט... אם הוא עובד קשה לפרנסתו הוא יודע בבירור שה"בעצבון" הזה מוביל ל"תאכלנה"... וזה מה שנותן בו כוחות ומרץ בלתי נדלה לעבוד כ"כ קשה ולא להתעייף!!! **אז על אותו משקל בדיוק** תקיש ותבין שבזמן שבית המקדש היה קיים אדם שהסתובב בעולם והוא ראה צרות ויסורים וטרגדיות ו... ו... ובקיצור קללות... היה לו את עיני השכל ואת הדעת להבין שכל הקללות האלו יש להם תוכניות והם מובילות לברכות!!! **וזה היה פשוט וברור בדיוק כמו שאנחנו מבינים** שהתלוש משכורת- "תאכלנה" של סוף חודש מגיע ישירות בעקבות ה"בעצבון" של כל החודש!! כל זה היה בזמן שביהמ"ק היה קיים! דורו ראו ושמחו אבל מאז שחרב ביהמ"ק----

מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה!!!

מה פירוש קללתו **"מרובה"??** האם הכוונה היא כפשוטו שבאמת כל יום יש חלילה כמות של יותר צרות מהיום הקודם? זאת אומרת: שאם חלילה שלשום קרו רק 5 קללות... אז אתמול כבר קרו כמות של שש קללות יותר ממה שהיה אתמול... וממילא היום זה כבר שבע?? האם כפשוטו שכל יום מתווספת כמות חדשה של קללות

לא!! חלילה!! פשוט שלא זו הכוונה!

הכוונה היא שאם שלשום הקללה הייתה **מספר** 5 אז הקללה של אתמול היא כבר **מספר** 6... וממילא היום זה כבר **מספר** 7... כלומר כך: מיום שחרב בית המקדש... נסתמו לנו העיניים וכשיהודי עומד מול הצרות והיסורים... הוא רואה קללה!!! (טו קללה!!! קללה לשם קללה!! הוא רואה רק את ה"עצבון" אבל הוא לא רואה את ה"תאכלנה" שיוצא מהעצבון הזה.. הוא רואה את ה"בעצב" ואת הדכדוכה של נפש... אבל אין לו את הטווח ראיה הרחב לראות את ה"תלדי בנים" שיצמח מהעצב הזה... וממילא-

אין לך יום שקללתו אינה מרובה מחבירו!!!

הקללות הם סתם קללות.. כשהקללות לא מובילות לשום תכלית אז זה עוד קללה ועוד קללה... וכשזה עוד אחד ועוד אחד שנראה בלי קשר.. אז לא נותר אלא לספור אותם כי המספר זה הקשר היחיד שמאחד אותם

כיום יש אנשים שמפחדים לצאת לרחוב... למה??? כי לא רק השכן מהקומה הראשונה נפטר בדמי ימיו לפני חודשיים.. ולא רק השכן מהקומה העליונה ח"ו חולה... אלא גם החבר שבוע שעבר נדרס בתאונת דרכים... וגם שבוע שעבר ברחוב המקביל היה מוות בדריסה... וגם עוד מעט יש מלחמה עם איראן... **והכל הכל הכל באמת!!! הקללות נערמות אחת על השניה!!** ומה שרק חסר זה שתצרף את כל הטרגדיות שקרו גם בשנה שעברה... עם כל הצרות שקרו לפני שנתיים... וברגע שכל הרשימה הארוכה הזו מתנקזת בראש בבת אחת... אז אבאלה... איזה קללה מרובה!!!! איזה כמויות של קללות!! איזה פחד... איזה עולם מקולל זה!! מפחיד להסתובב ברחוב!! זה הפשט קללה **מ-ר-ו-ב-ה** מחברתה!!! זה לא קללה גדולה!! אלא קללה **מרובה!!** זה הרבה הרבה... מלא מלא קללות נערמות ומצטברות מיום האתמול להיום.. וכשאנחנו מתמודדים עם הקללה של היום. היא מתבססת על המשקעים של הקללה מאתמול שגם היא התבססה על הקללה של שלשום... יש רשימה של טרגדיות וזה לא שאחת נגמרה ואז חלילה באה השניה אלא הם נערמים כמו שכבות!! אחד על השני!! עד שבשלב מסוים כבר מפחיד לאכול ארוחת בוקר... כי... המקרוגל... לך תדע.. אולי קרינה... והמחבת אומרים שהיא עשויה מחומר בעייתי... ובכלל... אומרים שקמח לבן יכול לגרום ל... ותסגור את החלון... אומרים שזה מגיע מהאוויר הרעיל... ו... תנתק את הפלאפון זה קרינה... וההלו... עיריה... תורידו את האנטנה... ואל תשתה את הפטל... יש בזה צבע מאכל וזה גם גורם... ואני רוצה לתבוע את בעל הדירה שהבניין 6020k שאומרים שהוא מסוכן... עד כאן רשימה מאוד חלקית מעולם מסויט!!!! ומאיפה הגיע הסיוט?? מעוד חולה ועוד חולה ועוד טרגדיה... ועוד אחד ועוד... הכמות הזאת שנערמת מעוד יום ועוד קללה!! מעניקה תחושה של פחד!!! והעולם לאט לאט (-אותם אלה שיש להם את השילוב של פחדן מחד ויש להם מה להפסיד מאידך) נהיה משוגע ממראה עיניו אשר רואה...

ככה מסתכל אדם מהדור שלנו!!! דור שאין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו!!!

אבל!!! תתפלא לשמוע... בדורו של דוד המלך... המצב לא היה יותר טוב... אלא הרבה הרבה יותר גרוע... כל יום היו מתים מ-א-ה בחורים!!! אתה יודע מה זה מאה??? קח את עולם הישיבות... תנסה לדמיין... שכל יום נפרדים ממאה בחורים... מאה לוויות... מאה משפחות שכולות... חברי חדר המומים... ישיבה המומה... המקום המיועד בבית מדרש... הגמ' הפתוחה עדיין... וככה מאה!!! מאה כל יום!!! ו... תגיד לי בחור יקר: אתה היית מוכן להתחיל בקצב הזה את זמן חורף?? מפחיד ללכת לישיבה... מכל הכיוונים טרגדיות... לך תדע מתי זה נוחת על... ...

אבל תתפלא לשמוע... בזמן דוד המלך לא ככה הסתכלו על זה!!! בזמן דוד המלך לא הסתכלו על זה כקללה **מרובה!!** לא הסתכלו על זה **ככמויות** של קללות!!! מלא מלא טרגדיות... אלא ראו בזה קללה אחת!!! דוד המלך הגיע למסקנה שאנחנו סובלים מקללה אחת ויחידה והיא:

מערכת יחסים לקויה בין ישראל לקב"ה!!!

זה הכל!!! זה קללה אחת!! שהיא אמנם גובה מאה קרבנות כל יום!! אבל זה לא מלא מלא קללות בלי קשר אחת לשניה... זה לא מלא מלא מחלות.. ומפחיד לצאת לרחוב מחוסר ודאות... לא!! זה משהו אחד מאוד ברור!! שאותו צריך לתקן ודוד המלך באמת תיקן מאה ברכות כל יום והמגיפה באמת נעצרה...

כולנו יודעים שכיום אנחנו נמצאים **בתוקף** הגלות!!! במה?? במה זה מגיע לידי ביטוי שזה **תוקף** הגלות??? מה...?? באמת פעם היו פחות אסונות מהיום?? מישהו יכול להגיד שהוא באמת בדק את ההיסטוריה ויצא לו שאף פעם לא היו צרות כמו היום? **לא!! לא זו הנקודה!** הנקודה של תוקף הגלות שהדור שלנו סובל ממנה יותר מכל הדורות הקודמים זה הקללה **המ-ר-ו-ב-ה!!** לשום זה לא בהכרח שיש יותר צרות... אלא הצרות נערמות אצלנו אחת על השניה שנראים לנו כאילו בלי קשר ובלי תבנית שמקיפה אותם... הכל נראה לנו מלא קללות כאלו... צרות כאלו משונות כאלו... בלי לנסות לחשוב אולי זה קללה אחת "עצבון" אחד שמוביל לאיזה "תאכלנה"

וזו היא הקללה הגדולה ביותר!!!!

זו קללה שאפילו אדם הראשון לא התקלל בה!!!

גם כשאדם הראשון התקלל... זה היה קללה עם טעם... אמנם בזיעת אפיך!! אבל זה יוביל לתאכל לחם!! אמנם "בעצב" אבל זה יוביל לתלדי בנים... זה לא יהיה סתם עצב... על הבוקר ללא שום תקווה וללא שום תכלית ומטרה... זה לא יהיה סתם זיעת אפיך... שיערמו להם רשימה של מלאכות זיעה. לא!! אלא יש כאן תכלית!! הזורעים בדמעה ברינה יקצורו... אבל אנחנו?? אוי רחמנא לצלן גם זה נפטר... וגם זה חולה... אוי... כמה קללות... וכל הטרגדיות של השכונה והעיר נערמים לנו אחד על השני... בלי שום קשר ביניהם.. ואין לנו את הזכות לראות את התיקון שיצמח מכל הקללות האלו!! וזה הקללה הכי גדולה!!! ה"עצבון" קיים גם קיים!! אבל ה"תאכלנה" שיוצא ממנו רחוק מכליותינו...

בשביל זה!!!!

במיוחד בשביל זה תקנו לנו חז"ל את קדושא דסדרא: כלשון הגמ' בסוטה (מט.) מיום שחרב ביהמ"ק אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, שואלת הגמ': ואלא עלמא אמאי קא מתקיים?? מתרצת הגמ': אקדושא דסידרא ואיש"ר דאגדתא

מה?? מה יש בקדושא דסידרא?? מה הסגולה שלו שהוא מסלק את הקללה המרובה הזו?? אתה יודע מה המיוחדות של קדושא דסדרא?? שתי נקודות מיוחדות יש בו: דבר ראשון: חז"ל תקנו אותו דווקא בסוף התפילה!! כדי שנזכור אותו להמשך היום!! דבר שני: את הקדושה הזו אנחנו מתרגמים לארמית.. למה?? כדי שכולם כולם יבינו אותה... יהודי יקר: לפני שאתה יוצא מבית הכנסת... לפני שאתה נכנס לחיים... מסתובב ברחוב ומתמודד עם הקללה המרובה.. חכה... חכה רגע... תחזור שוב ותשנן לעצמך... תרגמנו את זה במיוחד גם לשפה שלך... כדי שגם אתה תבין את זה ותדע ותשנן לפני שאתה מתחיל את העבודה "ברוך הוא אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו"!!! יהודי יהודי: אל תשכח שאתה יהודי! בעבודה אתה תפגוש את אותו רוסי שהרצבוטה היא כל חייו... ואת אותו חילוני שהבילויים הם כל חייו... אם הם מתוסכלים!! אם הם מרגישים שהם מסתובבים בעולם מקולל הם צודקים!!!! לעבוד ולעבוד וכל הזמן לעבוד קשה ללא כל תכלית... זה בהחלט קללה!! אבל אתה??? חיי עולם נטע בתוכנו!!!! מה שאנחנו... כל עוברים כאן בעולם הזה זה תבנית!!! זה מוביל לחיי עולם!!!

ודרך אגב: הלכה שרבים לא יודעים אותה: דינא דגמ' ונפסק בשו"ע: "אסור לצאת מבית הכנסת קודם קדושא דסדרא..." כלומר: גם מי שממהר וחייב לצאת קודם סיום התפילה... צריך שקודם יאמר אשרי ובא לציון ואח"כ יצא..